Sants i barris veïns
5.000 exemplars
distribució gratuïta
mensual
novembre 2010
BarriSants.org
la Burxa
periòdic de comunicació popular
núm.145

REBUIG A LA VISITA DEL PAPA
La visita papal ha portat diferents col·lectius, feministes, homosexuals, de lesbianes i transsexuals, veïnes i persones en defensa de la laïcitat a unir-se sota la campanya «Jo no t'espero!» per de denunciar la despesa i la càrrega ideològica del viatge. **Pàgina 8**

Sospites de corrupció al Districte

La publicació a *El Periódico de Catalunya* de les denúncies de tres hostalers sobre les extorsions patides al voltant de les llicències, han portat fins als nostres barris les sospites que la trama de corrupció de Ciutat Vella també operava a la resta de la ciutat. A més, ha encetat una picabaralla política entre el govern i l'oposició, mentre que les entitats veïnals recoden que porten anys denunciant irregularitats en la gestió de l'urbanisme. **Pàgina 5**

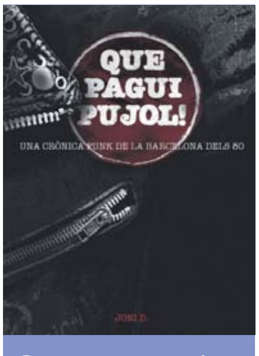
Embolingats

PÀGINES CENTRALS
Embolingats, un tribut a Skatalà, és un disc d'homenatge a una formació que ha estat durant dècades un autèntic referent musical. Hi participen grups molt diversos amb estils molt variats.

Patents? No, gràcies

PÀGINES CENTRALS
La secció "Burxant els bytes" ens presenta Prezi.com, un editor de presentacions gratuït, on-line i amb moltes posibilitats creatives.

Que pagui Pujol!

PÀGINES CENTRALS
La Ciutat Invisible Edicions presenta *Que pagui Pujol!*, de Joni D, un recorregut pel moviment punk dels anys vuitanta.

Noves protestes contra les retallades socials i laborals

La plaça Osca va ser l'escenari de la trobada de l'Assemblea de Barcelona, un espai de coordinació entre els moviments socials i el sindicalisme a l'esquerra de CCOO i UGT per coordinar les protestes en contra de la reforma laboral i la resta de retallades socials que s'estan patint.

En la darrera assemblea es va valorar positivament la passada vaga i es va convocar una mobilització per al 13 de novembre. A Sants, s'està preparant una xerrada sobre la reforma laboral per al dia 12. **Pàgina 4**

Moment de la trobada a l'aire lliure, a la plaça Osca, de l'Assemblea de Barcelona. **ALBERT GARCIA**

Miquel Fuster

Entrevistem el dibuixant santsenc a propòsit de la seva darrera novel·la, *15 años en la calle*, que recull les seves vivències com a vagabund. **Pàgina 12**

Opinió

El circ xilè arriba a les nostres pantalles

PÀGINA2
En els últims mesos hem assistit a l'espectacle que s'ha muntat entorn del rescat dels 33 miners que van quedar atrapats a la mina San José de Copiapó. Els mitjans de comunicació s'han estat disputant els miners durant els 70 dies que van estar soterrats, tot i que moltes vegades la notícia no era tant a l'interior de la mina com a fora.

Cultura

Diverses presentacions editorials al barri

PÀGINA 10
El novembre serà un mes de presentacions editorials. La revista *La Lluna en un Cove* i l'editorial valenciana El Toll faran la seva presentació al Casal Independentista de Sants Jaume Compte. I un altre projecte ha nascut al nostre barri: La Ciutat Invisible Edicions, que ha presentat el seu primer llibre a l'Espai Obert, *Que pagui Pujol!*.

Arreu

Trobada dels casals de joves de Catalunya

PÀGINA 11
Els casals de joves de Catalunya van dur a terme el cap de setmana dels dies 9, 10, 11 i 12 d'octubre la seva 5a Trobada de Casals de Joves. Amb aquesta iniciativa, l'entitat vol treure al carrer la crítica i el canvi social que es practiquen des dels casals. La trobada es va cloure amb un concert a Molins de Rei, localitat que va acollir la trobada.

Opinions

Editorial

Hipoteques que ens escanyen

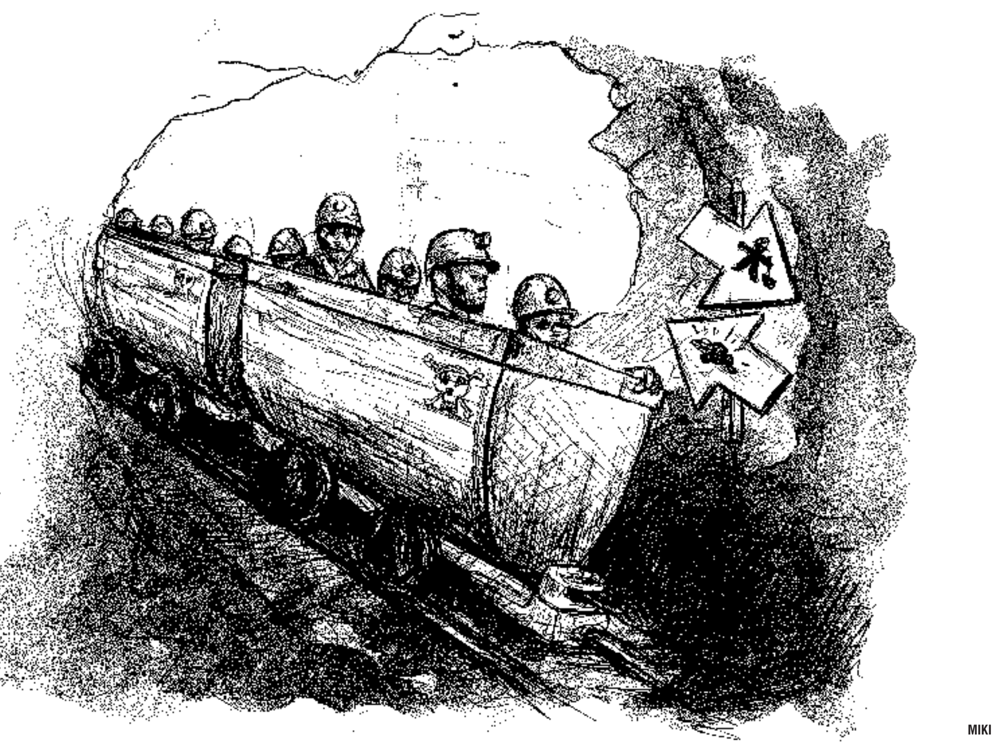
Una crisi que augmenta als ofegats per hipoteques, afavoreix el frau bancari i els desnonaments. Contra això organitzem-nos.

La crisi dels últims anys ha portat conseqüències devastadores a totes les esferes de la vida socioeconòmica. Una de les parcel·les més afectades o que ha afectat més la pròpia crisi ha estat la referent a l'habitatge i hipoteques, ja que en bona part la mala gestió d'aquestes ens ha portat a la situació preocupant on ens trobem. Els desnonaments a la ciutat s'han doblat l'últim any, Catalunya té l'honor d'encapçalar el rànquing de desallotjaments per execucions hipotecàries i, a tot això, quedem perplexos per una administració submisa a les entitats bancàries i immòbil davant d'aquesta problemàtica ciutadana. Atenent això, des de LA BURXA volem recolzar totes les iniciatives que responguin i vulguin solucionar aquesta situació, com la Plataforma d'Afectats per les Hipoteques.

Opinió

El circ xilè arriba a les nostres pantalles

Ivet Eroles

MIKI

En els últims mesos hem assistit a l'espectacle que s'ha muntat entorn del rescat dels 33 miners xilens que van quedar atrapats a la mina San José de Copiapó. Els mitjans de comunicació s'han estat disputant els miners durant els 70 dies que van estar soterrats a 700 metres, tot que moltes vegades la noticia ja no era tant a l'interior de la mina, sinó fora, on hi trobaven un material més atractiu: la historia personal dels protagonistes amb els seus amors i infidelitats, el paper del govern com a salvador de la tragèdia, etc.

No hem sentit a parlar de les irregularitats, l'explotació, la inseguretat d'altres mines, l'impacte ambiental i l'evasió fiscal. Set miners han mort en els seus llocs de treball durant els dos mesos que van durar les tasques de rescat, aviat seran oblidats com els prop de 400 miners xilens, que, segons dades del Servei General de Geologia i Mineria, han mort durant l'última dècada. La responsabilitat dels propietaris de la mina va més enllà, ja que el mateix dia del rescat, altres 328 treballadors de la mina San José van rebre una notificació d'acomiadament, sense indemnització.

Al mateix temps hi havia oberts altres conflictes que van comptar amb el silenci dels mitjans. Com el *cas Bombes* –un brutal cop repressiu contra cases okupes i particulars amb detinguts acusats de "conducta terrorista"– o la vaga de fam de més de 80 dies dels presoners polítics maputxe, gairebé iguals en nombre que els miners enterrats, contra l'aplicació de la llei antiterrorista i el reclam de les terres ancestrals indígenes.

El rescat ha tingut un marcat caràcter polític amb el to populista dels discursos del president com a base i la bona recepció de Piñera tan a nivell intern com extern, que ha aconseguit legitimar aquest estat-nació neoliberal que porta erigint-se des de l'època dels Chicago Boys, els ideòlegs en època de dictadura de l'actual sistema econòmic xilè.

Sembla que el show ha continuat amb la gira europea del president, qui en la seva visita a Alemanya va escriure en el llibre d'or de visites de la Presidència la frase: "Deutschland über alles" (Alemanya sobretot), amb la que començava l'himne germànic durant el nazisme i eliminada de la lletra actual. Tot i les posteriors disculpes, aquesta frase no divergeix de les que hem sentit de la boca del mandatari: "ho vam fer a la xilena i això significa que ho vam fer bé" o "crec que avui Xile està més unit i més fort". Tota una apel·lació al patriotisme d'un país que per un temps s'ha convertit en l'estrella de Llatinoamèrica.

Salt de plens

Un fantasma recorre el món

Quel Ness

Al febrer de 1848 es va publicar a Londres, per primera vegada, el «Manifest del Partit Comunista» de Marx i Engels. Començava dient: «....Un fantasma recorre Europa: el fantasma del comunisme. Totes les forces de la vella Europa s'han unit en santa croada per assetjar aquest fantasma: el Papa i el Tsar, Metternich i Guizot, els radicals francesos i els policies alemanys...» Bé, doncs, han passat més de 150 anys i ara, el comunisme és un fantasma que ja no fa por a ningú, ja que ell solet es va fer *l'barakiri* darrera el teló d'acer.

Però ara n'hi ha un altre, de fantasma, que també recorre ja no Europa sinó el món sencer, i que fa molta por: la immigració. De fet, sempre n'hi ha hagut de xenofòbia, de racisme i de por al nouvingut. Ja farà gairebé 20 anys, un reportatge alemany de televisió, que TV3 va emetre, va guanyar un premi europeu. Portava per títol alguna cosa semblant a «Europa assetjada», que ja mostra per on anaven els trets. La tesi era que els europeus ens sentim assetjats per les onades migratòries de l'Àfrica, Àsia i l' Amèrica Llatina, i que caldrà posarhi fre. El problema és que ara ja no es poden fer ni pogroms ni expulsions com a l'edat mitjana, ni disbarats com els camps d'extermini nazis, ni tancar les fronteres a cal i canto com feia Franco.

Ara cal conviure de la millor manera possible amb els darrers en arribar, que per si algú encara no ho sap, tenen els mateixos drets humans que tothom. El primer dret de la declaració universal dels drets humans diu: tota persona té drets i llibertats fonamentals sense distinció de raça, color, idioma, posició social o econòmica. I un altre dret diu: tota persona té dret a circular lliurement i a triar la seva residència. És clar que, com tothom, també tenen els seus deures. I també és clar que la tensió entre drets i deures pot ser un motiu de conflicte. Però com tots els conflictes, especialment aquest, s'ha de mirar de resoldre fugint de demagògies i de prejudicis. La solució no passa per fer nous murs com el de l'Estat espanyol a Ceuta, com els Estats Units a la frontera mexicana o els d'Israel a Palestina.

La Unió Europea, que tants i tants recursos esmerça en programes polítics –molts d'ells d'aparador–, n'hauria de fer-ne un seriós sobre la immigració, que pugues dotar de recursos de tot tipus als Estats i a les seves administracions locals de cara a garantir els drets bàsics –educació, sanitat, habitatge...– de tothom que ha triat, casi sempre per necessitat, viure en un país diferent del que va néixer. Només és una senzilla qüestió de prioritats.

Sants

10 anys enfrontant les violències de gènere

Ara fa 10 anys, dues veïnes que s'estaven formant en l'àmbit de la violència de gènere van sentir la inquietud de treballar plegades per a la seva eradicació i prevenció, i van fundar L'Escletxa.

L'Escletxa
Sants

Des del 2000 i gràcies al compromís, l'esforç i la il·lusió de totes les dones que han passat per l'entitat —vinculades al món associatiu i de diversos camps professionals— L'Escletxa celebra enguany el desè aniversari. Per aquesta raó i amb la voluntat de compartir la seva alegria amb tothom, han organitzat una acte el 6 de novembre.

UNA HISTÒRIA D'AVENÇOS

Des de L'Escletxa es constata que en aquests anys s'ha produït un augment de la conscienciació i visibilització de les violències de gènere i que s'han viscut avenços, tant en l'àmbit judicial com social i polític. Malgrat tot, cal estar alerta perquè aquesta problemàtica social, que ens afecta a totes i a tots, sigui considerada com una prioritat i pugui ser detectada en totes les seves manifestacions i des de tots els àmbits professionals.

Les formants de l'entitat afirmen: "continuem treballant des de la defensa dels drets humans i des del qüestionament dels mites i estereotips de gènere que mantenen i reforcen les desigualtats entre dones i homes".

I és que les seves línies bàsiques d'intervenció continuen sent: l'atenció psicològica individual i grupal de les dones que pateixen violències, la sensibilització i la prevenció en diferents col·lectius a través de xerrades, tallers de formació, assessoraments i grups de reflexió i també la participació i col·laboració en les xarxes i plataformes que lluiten per eradicar la violència masclista.

25 DE NOVEMBRE

Per commemorar del Dia Internacional contra la Violència de Gènere que se celebra cada 25 de novembre de l'any, han elaborat un manifest com a homenatge a les nenes i nens que són o han estat víctimes de la violència de gènere (vegeu el quadre).

Contacte amb L'Escletxa:
info@lescletxa.cat
Atenció: 615.631.957
Gestió 615.438.087

El manifest

Les víctimes invisibles de la violència de gènere

Amb les dones mares que pateixen la violència de les seves parelles i exparelles, conviuen:

Infants acostumats a les pallisses i als crits abans de néixer.

Infants que es passegen amb el pelutx de la por per arreu.

Infants sense expressió i amb la mirada trista.

Infants que duen l'estigma de la diferència a la cara.

Infants que pateixen però no volen preocupar ningú i ploren sense llàgrimes.

Infants que temen l'arribada del pare.

Infants per qui la llar és l'infern i l'escola l'aixopluc.

Infants per als quals la casa dels parents i el parc són un luxe i una raresa.

Infants tímids que oculten tragèdies passades la nit anterior.

Infants amb el pes del secret i la vergonya a l'esquena.

Infants que escolten rere les portes pregant perquè tot sigui un malson del qual despertaran.

Infants amb un amic fidel: la impotència.

Infants sempre en estat d'alerta que no gosen abandonar-se al son pel que pugui passar.

Infants absents, que s'adormen pels racons de l'escola.

Infants que no juguen ni imaginen, ancorats en la crua realitat.

Infants que es creen un món a part per refugiar-se.

Infants que gasten tota l'energia en protegir-se o consolar.

Infants a qui encara no toca tanta responsabilititat.

Infants que buscaran l'amor a qualsevol preu.

Infants que es desfan per una carícia i una mirada.

Infants que aprenen que qui estima pega i insulta.

Infants abusats sexualment en el silenci de la nit.

Infants que dominen, imposen i amenacen com han fet amb ells.

Infants que es culpen d´haver provocat l'explosió.

Infants que tenen pànic d'assemblar-se als seus progenitors.

Infants a qui han fet creure que allò que fa el seu pare és comportar-se com un veritable home.

Infants a qui han fet creure que allò que fa la seva mare és comportar-se com una dona com cal.

Infants que ja no saben a qui estimar i en qui confiar.

El 25 de novembre és i ha de ser també el seu dia.

Per cridar ben alt que es mereixen ser vistos. Per reivindicar que el seu patiment no és de segona. Per fer que tothom s'adoni que no són ni objectes ni prolongacions de ningú. Per dir-los que, malgrat tot, poden sortir-se'n. Que era injust el que els va tocar viure.

Que les seves mares ho van fer el millor que van saber. Que podran tornar a confiar en el món i en ells i elles. I que finalment, el respecte, la llibertat, la cura i el plaer desterraran la por per il·luminar les seves vides.

Sants

A PEU DE CARRER

Algú sap on puc trobar una goma?

Martí Gutiérrez Farré

Sóc animador, educador, actor, psicòleg, guia turístic, micòleg, traductor, ponent, lingüista, psiquiatre, dissenyador, formador, escriptor, dibuixant, actor, mag, cantant... en definitiva, sóc mestre.

Treballo en una escola de l'humil barri barceloní de la Verneda on evidentment les condicions són majoritàriament molt precàries. Aquest més hem anat de colònies. Dos dies només ja que la condició socioeconòmica de les famílies ronda, m'atreviria a dir, el llindar de la misèria. Només han pogut gaudir d'aquesta intensa sortida de dues jornades la tres quartes parts del discents. La quarta part restant no ha pogut pagar els 80 euros que valia poder sortir, durant dos tristos dies, de la quotidianitat i paràlisi que nodreixen els carrers del barri.

M'acaba d'arribar una notícia des del barri veí de les Corts. Les escoles de tot el districte decideixen la supressió de les colònies en resposta a l'anul·lació de la jornada intensiva del més de juny. Torno a encetar el tema que tantes vegades m'ha fet bullir el terrat.

Francament és complicat d'abordar, d'entendre les parts implicades. Els mestres, que denunciem que l'aplicació ha vulnerat de manera flagrant la llei d'educació de Catalunya, que estableix un llindar de 1.050 hores lectives per curs, que al juny fa massa calor per treballar. Els pares, queixant-se de la desaparició de les colònies. Els 1500 monitors, personal de servei i cuina que viu del lleure, de l'educació no formal i que també llencen el crit al cel.

Ens trobem doncs en una situació infinitament ambivalent que posa sobre la taula de l'educació d'aquest país dues prioritats, l'econòmica-laboral i la pedagògica. Sempre defensaré la segona. No obstant això, els i les docents d'aquest país que encara creiem en l'educació com un valor inalienable ja fa massa temps que estem patint les conseqüències i és que al meu centre no hi ha diners ni per gomes.

Comitès de barri i sindicats consensuen continuar actuant després de la Vaga

A només dues setmanes de la Vaga General, més de 150 persones es van reunir a la Plaça Osca sota el paraigua de l'Assemblea de Barcelona, plataforma unitària que va agrupar, per a la convocatòria d'aturada al sindicalisme alternatiu, múltiples moviments socials i organitzacions d'esquerres.

Àlex Tisminetzky
Sants

Centenars de persones s'aplegaren al llarg de tot el matí a la porta de jutjats per donar suport al centre social. **ALBERT GARCIA**

A la convocatòria hi van ser presents representants dels diferents Comitès de Vaga de la Barceloneta, Gràcia, L'Eixample, Nou Barris, Poble Nou, Clot i Sants, participants de l'okupació del banc de Plaça Catalunya i delegats sindicals de múltiples empreses, com Autobusos de Barcelona, Telefònica o SEAT. Joves i vells militants van compartir arguments i debats, amb el comú denominador de tirar endavant la lluita contra les retallades socials, i amb la vista posada en tornar a aturar la ciutat.

PROPERES MOBILITZACIONS

L'anàlisi general dels vaguistes va coincidir en la voluntat de no deixar la contestació social en mans de les cúpules dels sindicats oficials CCOO i UGT, consensuant una nova convocatòria unitària contra la Reforma Laboral i les retallades socials i de les pensions. Concretament, es va acordar convocar una nova mobilització el primer dia de la campanya electoral a les eleccions autonòmiques, el 13 de novembre a les 18 hores a la Plaça Catalunya, amb columnes que arribaran des dels diferents barris, una de les quals partirà des de Sants.

El punt negatiu de la jornada el van posar els Mossos d'Esquadra, que van detenir quan es dirigia a l'assemblea el membre de la secció sindical de CGT d'autobusos, Josep Garganté, acusat de participar en un piquet el dia de la vaga. El sindicalista va sortir en llibertat l'endemà amb càrrecs de desordres públics i danys.

Xerrada contra les retallades socials i laborals

A Sants, l'espai de trobada de col·lectius i entitats des d'on es va organitzar el Comitè de Vaga, s'ha reconvertit en Comitè contra les retallades socials i laborals.

Aquest comitè ha organitzat, conjuntament amb el Punt d'Informació Laboral, una xerrada el proper dia 12 novembre a les 19 hores, Centre Social de Sants (carrer Olzinelles, 20) sobre la reforma laboral i de les pensions.

L'acte també vol servir per difondre les movilitzacions previstes pel 13 de novembre.

La Lleialtat Santsenca: nou logo, nova vida

Àngel Bravo Almirall
Sants

L'edifici del carrer Olzinelles recupera el seu nom històric. **CARLES BAIGÉS**

La Lleialtat Santsenca, col·lectiu que reivindica la recuperació de l'edifici de l'antiga cooperativa del carrer Olzinelles, renova la seva imatge gràcies al proppassat concurs de logotips que ells mateixos han organitzat durant el mes d'octubre.

El veredicte, resolt per quatre experts en comunicació de diversos projectes del barri (la Burxa, La Col, Barri Cooperatiu i Lleialtat Santsenca) s'ha inclinat finalment cap al disseny "LLLSlog", de la Montse Cortés Lecha, veïna de la Plaça d'Osca. La guanyadora ha rebut aquest 23 d'octubre un lot de productes cooperatius en un acte dut a terme a la Plaça de Sants, aprofitant la diada festiva del Correllengua.

L'entrega del premi. **NÚRIA GURINA PUIG**

L'entitat ha continuat així un procés de renovació que s'encetava la nit del 21 d'octubre amb la plasmació del nom de "La Lleialtat Santsenca" sobre la façana de la cooperativa. L'acció, que ha comportat esborrar prèviament la pintada de «Bahia», s'ha fet seguint la tècnica *stencil*, mitjançant una plantilla d'acetat i projectant la pintura amb esprai. Ara el nom de l'entitat és visible sobre les dues portes tapiades de la zona central; d'aquesta manera no s'ha agredit la façana, que està catalogada i protegida. La intervenció, que a penes ha durat 30 minuts, ha suscitat interès entre el veïnat i ha tingut bona acollida. La culminació d'aquesta empenta renovadora es farà, emperò, quan el grup es constitueixi finalment en Plataforma.

Can Batlló: 'antisistemes' de més de 50 anys?

Redacció
Sants

Així de sarcàstics es mostren els membres de la «Plataforma Can Batlló pel barri» després de l'assemblea del 13 d'octubre, que va aplegar un centenar de persones. I és que sembla que les qüestions relacionades amb el recinte industrial no s'acaben de resoldre. Entre elles, la construcció d'un pàrquing provisional, que havia de suplir les places d'aparcament eliminades durant les obres del carrer Olzinelles, o les festes a l'interior del recinte, que generen molèsties i sorolls i que, segons els veïns del carrer Parcerisa, no compten amb els permisos pertinents.

Per això, el veïnat va reiterar que l'1 de juny de 2011 entrarà al recinte si l'ajuntament no ha començat les obres dels equipaments i la zona verda que s'han de fer a Can Batlló, i van anunciar un enduriment de les protestes, coincidint amb les campanyes electorals, una penjada de pancartes als balcons del barri i l'inici d'una recollida de firmes.

Les denúncies de corrupció arriben al Districte

La Torre Malaia té 11 plantes però els edificis del seu voltant no en tenen més de 5. **ESTER**

La xarxa d'extorsió al voltant de les llicències hoteleres podria haver arribat a Sants.

Ester Rams
Sants

El passat 16 d'octubre *El Periódico de Catalunya* publicava les denúncies d'extorsió de tres hostalers del Districte. Es tracta d'un nou cas en què s'assenyala a Joaquin Quílez, l'enginyer imputat per una trama corrupta de concessió de llicències al districte de Ciutat Vella, que també treballava en altres districtes de la ciutat.

Segons el diari, els tres empresaris, que han volgut restar en l'anonimat, van rebre multes, ordres de tancament i un assetjament constant de funcionaris i policies. Per a dos d'ells, els problemes van acabar quan van contractar els serveis de Quílez, que va tramitar noves llicències amb l'Ajuntament.

PLE EXTRAORDINARI

Després de la publicació de la notícia, el grup municipal de CiU va demanar una auditoria a l'ajuntament per revisar les concessions i les obres que es van aprovar al Districte des de l'any 2000. També van instar la regidora a celebrar un ple extraordinari per aclarir la possible extensió de la xarxa d'amenaces i extorsions de Ciutat Vella a la resta de la ciutat. Imma Moraleda, per la seva banda, ha acceptat la celebració de l'esmentat ple tot i que encara no s'ha posat data, i manifesta que espera que el partit de l'oposició tingui ben fundades les seves sospites.

PAPER CLAU DEL MOVIMENT VEÏNAL

En aquest context de picabaralla política és interessant destacar el paper jugat pel moviment veïnal, que porta anys denunciant les irregulartitats comeses des del consistori i altres administracions. Es tracta però d'unes denuncies sovint silenciades o desestimades per instàncies judicials i polítques. Així ho demostra l'intent d'exclusió de la Federació d'Associacions de Veïns de Barcelona de l'acusació popular en el cas Fèlix Millet-Palau de la Música, la desestimació de la demanda veïnal contra les irregularitats de l'anomenada Torre Malaia, o el que ha costat que s'enderroqués l'edifici del carrer Almeria, amb una llicència il·legal.

El Barça fa un 'coitus interruptus' en el pla del Miniestadi

El dimecres 13 d'octubre el Futbol Club Barcelona va sol·licitar la paralització de la reordenació dels seus terrenys a Les Corts.

Martí Gutiérrez Farré
Les Corts

La Coordinadora d'Associacions de veïns i entitats de Les Corts ha rebut amb entusiasme però amb cautela la decisió del nou president del Futbol Club Barcelona, Sandro Rosell, d'aturar el procés de requalificació dels 70.000 m2 que el club volia destinar a la construcció de 1.600 pisos amb els seus respectius equipaments.

El procés iniciat l'estiu del 2009, en ple auge esportiu blaugrana, pretenia una modificació del Pla General Metropolità -PGM- per requalificar una zona, la de l'actual Miniestadi, catalogada com a equipaments esportius consolidats, i convertir-la amb zona d'habitatges i equipaments públics. La permuta iniciada per l'antic president Joan Laporta pretenia fer un trasllat de qualificació amb uns terrenys de Moncada i Reixac i de la Plaça Alfons Comin al barri de Gràcia.

Laporta i Rosell. **INTERNET**

Rosell ha donat la raó als veïns afirmant que aquests dos punts no compleixen les condicions idònies com a equipaments. El president declara, en una carta adreçada al veïnat, que la voluntat de la nova junta no és immobiliària i que no volen desprendre's de patrimoni del club.

Cal recordar que dels 70.000m² totals, el Barça en cedia 50.000 per zones verdes i equipaments com un CAP, un Institut i una residència per la tercera edat. Segons la Coordinadora aquests serveis no eren suficients tenint en compte les noves 1600 vivendes i el dèficit històric d'equipaments de la zona.

Actualment la plataforma veïnal confia en l'administració, que, a canvi de la suspensió, vol mantenir la demanda dels 11.200m² per emplaçar-hi els futurs equipaments. El Barça se'n veuria beneficiat ja que el consistori, a través de plans parcials, cediria llicències per construir un hotel, diverses instal·lacions adreçades al socis, una nova pista de gel i un nou pavelló, tots aquests ubicats als actuals terrenys del Palau Blaugrana. És en aquests terrenys on volen incidir ara els veïns i on no finalitzen les seves peticions de cara a aconseguir un pavelló municipal i un nou Institut.

ENLLAÇ A BARRISANTS.ORG

La CUP es presenta a Sants

La Candidatura d'Unitat Popular de Barcelona va presentar el seu projecte al barri el passat 15 d'octubre, al Casal Independentista. Es tracta d'una candidatura independentista i d'esquerres que, des de l'àmbit local, vol treballar per bastir uns Països Catalans més lliures i més justos.

En l'acte, els seus membres van defensar que la política local és l'àmbit més proper a la ciutadania i, per tant, la construcció nacional també s'ha de fer des dels ajuntaments, tot i ser conscients dels seus límits. Alhora també van destacar la seva voluntat que «la gent trobi en la CUP una eina més per possibilitar la crítica al sistema».

Més informació:
http://www.cup.cat/barcelona

Mercat d'intercanvi de tardor

El matí del diumenge 17 d'octubre va tenir lloc a la Plaça de Sants el mercat d'intercanvi de tardor, un dels més multitudinaris que ha tingut lloc mai al barri. La jornada va transcòrrer amb molt bon ambient, un temps esplèndid, molts intercanvis interessants i amb moltes mostres d'interès per part de tothom qui passava per la cèntrica plaça, encara que fos per casualitat.

I com a curiositat, un equip de La2 va estar gravant un reportatge sobre consum, que s'emetrà el pròxim 27 de novembre, fent-lo coincidir amb el que alguns moviments ecologistes volen instaurar com a «Dia sense compres».

Celebració dels 100 anys de la CNT

El dissabte 23 d'octubre Sants va ser l'escenari del festival CeNTenari CNT, per celebrar el centè aniversari del sindicat llibertari. Una obra de teatre per a infants a la Plaça Osca i un concert a les Cotxeres van ser les activitats organitzades, que formen part d'una llarga llista d'actes que han anat tenint lloc al llarg de l'any.

Plataforma Veïnal en suport de Can Vies

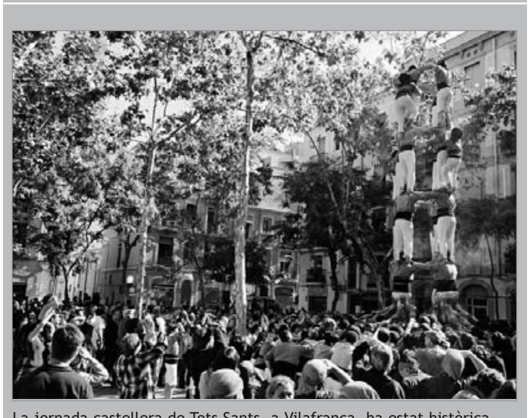
L'inici de curs al Centre Social Autogestionat Can Vies ha estat marcat per l'arribada de la tercera demanda de judici verbal de desnonament per precari, pel 18 de febrer del 2011 per part de Transports Metropolitans de Barcelona -TMB-, entitat propietària de l'edifici. La demanda no frena les activitats del Centre Social, sinó que les incrementa, ja que hi ha més feina a fer que mai. Una d'aquestes feines per defensar l'espai davant TMB ha estat la creació de la Plataforma Veïnal en suport a Can Vies, que ha d'aglutinar veïns, col·lectius, entitats, per tal d'unificar esforços.

Inici de curs a Sants Ona Lliure

L'emissora radiofònica creada des dels moviments socials santsencs emet per internet des del febrer.

Més informació:
www.santsonalliure.org/

Un bon moment del Borinots

La jornada castellera de Tots Sants, a Vilafranca, ha estat històrica per a totes les colles presents. Els borinots culminen la seva bona temporada completant el seu primer 4 de nou amb folre i han carregat un3 de nou amb folre. Des de la Colla es reconeix el moment dolç que s'està vivint, que també es va poder veure en la seva XVIII diada a la Plaça Osca o al Concurs de castells de Tarragona.

Parèntesi

LLIBRE

Que pagui Pujol!

JONI D, LA CIUTAT INVISIBLE EDICIONS

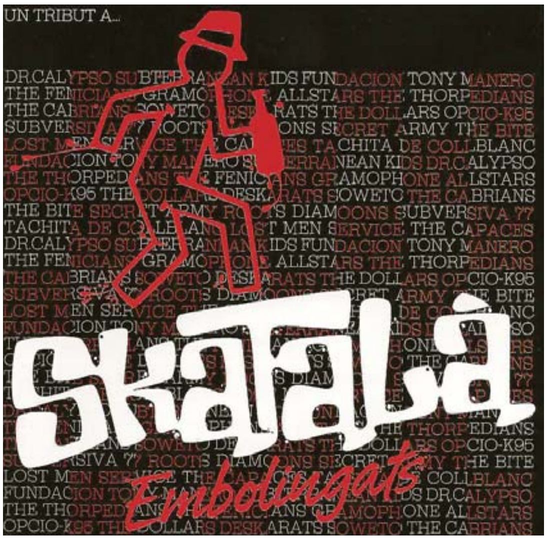
Un relat viscut i trepidant, amb noms i cognoms, i d'alt contingut batallant. Una crònica plena de referències musicals i localitzada a Barcelona i al barri, en espais com els desapareguts ateneu Cros 10 o la sala Comuniqué.

Un collage narratiu que combina la recerca històrica i autobiogràfica, amb un acurat esforç per retractar el moviment punk de principis dels 80, a partir de fotografies, cartells, fanzines i retalls de premsa. L'autor-protagonista ens condueix des de l'irreverent escena musical alternativa i les primeres okupacions, fins a les mobilitzacions autònomes en contra de l'OTAN i el servei militar. Un treball militant i resistent que ens mostra el pes i la significació de les contracultures urbanes, tot qüestionant l'estratègia de l'amnèsia orquestrada durant la Transició. Aquest treball és el debut literari de l'autor i l'estrena editorial de La ciutat invisible. La primer presentació serà a l'Espai Obert el proper dia 2 a les 19h.

Elba Mansilla
La Ciutat Invisible

MÚSICA

Embolingats, un tribut a Skatalà

DIVERSOS AUTORS BLACK BORINOT RECORDS 2010

Som davant un dels millors discos de tribut fets darrerament a casa nostra. Per la qualitat de les gravacions i dels grups, per la varietat d'estils (punk, reggae, hardcore o ska), per la varietat de veus (masculines, femenines, en català, castellà o anglès) i per altres raons que no caben en aquesta ressenya i que fan que els gairebé seixanta minuts que dura se't facin curts i amens.

Destaca una altra raó de pes per elogiar l'homenatge: el gran grup que són (estan fent una gira de celebració del seu 25è aniversari) i van ser els Skatalà; i el que van representar per a tants joves. Un dels records més càlids que tinc d'aquella època és una vulgar còpia amb la portada fotocopiada de la seva primera maqueta, Fent d'aquí. I una de les millors sensacions musicals dels darrers mesos ha estat aquest gran treball de reconeixement a aquests incombustibles bolingues.

Joan Tomàs

CINE

La xarxa social

DAVID FINCHER 2010

El fenomen *Facebook* ha marcat un abans i un després en l'evolució de les nostres relacions socials. Creat pel controvertit Marc Zuckerberg el 2004, aquest lloc web ha anat sempre acompanyat de polèmica.

A The Social Network el que importa, però, són els drets d'idea, i és que el director David Fincher aprofita el seu estil per dissenyar l'univers que porta al jove estudiant de Harvard a crear i desenvolupar la xarxa social amb l'ajuda dels seus companys. Primen, doncs, el brot de la llavor i els lligams més íntims del protagonista per damunt d'una reflexió sociològica sobre les conseqüències del portal.

La trama principal, de fet, és un flashback evocat en les declaracions dels personatges sobre l'evolució dels fets, que alhora ens serveixen d'excusa per retratar el caràcter impassible de Zuckerberg.

Film imprescindible, més enllà de la contemporània temàtica, gràcies a un guió sorprenentment sofisticat i unes actuacions tan aconseguides que de vegades ens oblidem que som davant d'una ficció.

Àngel Bravo

BURXANT ELS BYTES

Prezi.com, un editor de presentacions

Abans de començar amb la columna d'aquest mes, m'agradaria recordar-vos que si teniu algun dubte informàtic, alguna pregunta per a l'amic informàtic, aprofiteu per escriure a La Burxa i intentaré resoldre aquells dubtes que arribin al nostre correu.

Ara, aprofitaré per presentar Prezi.com, un editor de presentacions (power points com els anomena molta gent) molt vistós i online (no cal instalar res a nostre ordinador). La gran novetat que aporta Prezi, es la forma en que estructurem les nostres presentacions. Ja no creem diapositives, sinó un mural gegant amb tota la informació que volem transmetre. Després hem de escollir l'ordre en que volem ensenyar les parts del mural. A través de zooms que fa automaticament, Prezi ens crea una presentació molt vistosa amb molts moviments i, sobretot, amb unes posibilitats creatives molt grans. I tot es fa amb 4 clicks del ratolí. Molt simple. Us recomano que mireu la presentació d'exemple qe hi ha a la seva web per veure com es "mou". www.prezi.com

Bernat Costa

A L'ESCALFOR DEL RADIADOR

LA BLANCANEUS

Set nans contemplaven el cadàver dins l'urna de cristall. Els nans ploraven, ja mai més trobarien el somriure encantador de Blancaneus en tornar a casa. Ja mai més tastarien les seves sopes ni els seus pastissos. Ja mai més trobarien els pijames plegats als peus del llit. Ja mai més arribarien a casa i es trobarien la llar de foc encesa. La mina no donava prou per pagar una serventa.

Mireia Pui

LA CANÇÓ

L'església catòlica espanyola

Puta paparra, carronya on fermenta
La claveguera de la llum del dia,
Apunta el seu coet lluna opulenta
I implora no fallar la punteria.

Teixeix sotanes una aranya lenta.
Com ballen amb les vides per la via
Que va del militar a la serventa!
Despullen amb les ungles pedreria.

Ens fa de mare i de pare, i s'engreixa
De tèrbola tenebra, i no desdenya
De beneir la reixa de la queixa.

Be mossegaire, mal de tots nosaltres,
Aquesta activitat d'ensenyar els altres,
Aplica-te-la, porca, a tu mateixa.

Joan Brossa, *Poesia rasa* (1970)

Aprofitant la visita papal a Barcelona, hem cregut oportú recórrer a Joan Brossa per tal de donar la nostra particular benvinguda al pontífex.

Ja fa ben bé 40 anys que el poeta barceloní va escriure "L'Església catòlica espanyola", en què denunciava l'omnipotència de la institució imperial catòlica. I el temps ha passat, sí; però la vigència d'aquests versos perdura, de la mateixa manera que els abusos de l'Església no s'han deixat mai de cometre.

RACÓ HISTÒRIC

Buscant les arrels

Que la gent i les entitats de Sants es preocupen pel present i pel futur del barri sense oblidar la seva història crec que és una afirmació inqüestionable. Si parem atenció al teixit associatiu actual i a la vida social de Sants podem trobar exemples clars de com els santsencs i les santsenques actuals han tractat de cercar les seves arrels en moltes de les coses que van fer els santsencs que ens van precedir.

Un bon exemple, i que em resulta molt proper, és la creació del Cros Popular de Sants l'any 1978 per part de gent que havia participat a l'Ateneu enciclopèdic Sempre Avant i la incorpocació posterior de gent del Foment Català d'Ajut i Serveis i de l'Associació de Veïns de Badal, Brasil i La Bordeta, entre els quals hi havia el meu pare, l'Eugeni Giralt.

D'aquesta manera es recuperava el Gran Premi de Sants, trofeu Zacarias Oliveres, que s'havia corregut al barri els anys 1934 i 1935 organitzat per l'Ateneu enciclopèdic Sempre Avant i que s'havia perdut des de la guerra.

Un altre exemple l'organització de les Jornades cooperatives al barri, que busquen les seves arrels al cooperativisme santsenc i a jornades similars organitzades per les cooperatives del barri, que es cordinaven al conegut com a Grup de Sants. Fins i tot lligant iniciatives similars, tot i que no relacionades de forma directa, podriem parlar de la Universitat Lliure de Sants creada per col·lectius i entitats com Negres Tempestes, l'Ateneu Llibertari, l'Espai Obert, Can Vies, Hackekcah, Teatraviesas o el Col·lectiu Gai de Barcelona. Als anys trenta els ateneus de la ciutat, entre els quals l'Ateneu Enciclopèdic Sempre Avant, es van unir per intentar crear la Universitat Popular.

El darrer exemple, el més recent de tots, la recuperació dels Jocs Florals de Sants, Hostafrancs i La Bordeta. Aquest certamen literari va ser instaurat per Jacint Laporta l'any 1877. El cèlebre autor santsenc, que llavors només era un jove redactor de *L'Eco de Sants*, imbuit pel corrent de la Renaixença, va pensar que aquesta seria una bona manera de donar continguts culturals a la Festa Major del barri. Aquests Jocs Florals es van celebrar fins al 1923, sota la dictadura de Primo de Rivera, quan van ser prohibits, i van ser recuperats l'any 1933. Però amb la Guerra Civil la celebració dels Jocs Florals de Sants va desaparèixer.

Aquest any, per iniciativa d'Albert Torres i amb la participació de les federacions de festes majors de Sants, Hostafrancs i la Bordeta i la col·laboració dels comerciants de Sants i Creu Coberta, s'han pogut recuperar. "Ja ho crec que va bé! Jo porto brusa i espardenyes i en vinc!".

Agus Giralt

Gravat d'en Jacint Laporta

FOGONS DE TEMPORADA

Moniato calentó

És prou nostrat menjar moniatos fets al caliu per la Castanyada. Ara, val a dir que el moniato és tan nostre com ho és el tomàquet. I què hi ha més nostrat que el pa amb tomàquet?

Provinent de l'Amèrica del Sud, és una arrel comestible que des del segle XVI s'ha implantat als països on ha els posat peus i forma part de la gastronomia popular d'allà on més es cultiva. El seu gust dolç i melós el caracteritza i el diferencia en popularitat de la patata comuna tot i ser-ne parent proper.

El seu origen relacionat amb la castanyada és una mica incert. Pel que he llegit, la seva alta productivitat i adaptació al conreu (en època estival) feia el moniato competidor de la patata a la tardor.

Com que el seu gust en coure'l és molt més dolç i particular que el de la patata, aquest va començar a substituir-la en la producció dels panellets. Més tard es va acabar cuinant per si sol, directament a la flama. La tradició de menjar fruita confitada, panellets, castanyes i moniatos tot regat amb moscatell és tan antiga que els nostres rebesavis ja es reunien al voltant del foc envoltats d'escalfor i dolçor.

La recepta: puré de moniato

INGREDIENTS

3 o 4 moniatos de mida mitjana
100 g de sucre morè
150 g de mantega

ELABORACIÓ

Tot i que crec que la millor manera de menjar el moniatos és al caliu us passo una recepta d'un puré exquisit, perfecte per acompanyar un bon plat de carn amb salsa. Peleu els moniatos i talleu-los a rodelles. Poseu-les en una olla amb una superfície prou ampla juntament amb el sucre i la mantega a trossets. Tapeu hermèticament l'olla; ho podeu fer amb paper film, vigilant que no s'escapi el vapor. Poseu-ho a foc lent uns vint minuts i quan el moniato sigui tou ho passeu tot per el túrmix. El resultat és espectacularment fi i suculent.

Núria May Masnou

En moviment

EL RACÓ DEL CASAL

Església i violència masclista

Casal Independentista de Sants

Després de més de 30 anys de declarar l'estat espanyol com a aconfessional, el govern i els poders de l'estat i de Barcelona rebran amb els braços ben oberts (i també les butxaques) el 7 de novembre, a Benedicte XVI, el Papa de l'església catòlica (personatge que, per cert, ha admès en la seva biografia haver participat en les Joventuts Hitlerianes). I és que a data d'avui l'estat encara atorga subvencions de 6000 milions d'euros anuals a l'església catòlica i l'Ajuntament de Barcelona ha acceptat assumir la visita que tindrà uns costos que arriben als set-cents mil euros, tenint en compte tot el desplegament que l'acte suposarà.

Ens oposem a la visita del Papa perquè representa el màxim representant d'un òrgan repressor com és l'església catòlica que, fent ús del seu poder econòmic i mediàtic, escampa la moral cristiana condemnant i atemptant contra les persones que volem viure plenament les nostres sexualitats d'una manera sana, que ens manifestem pel dret a l'avortament i pel dret a decidir sobre el propi cos, que creem relacions que s'allunyen de la submissió i les jerarquitzacions, que utilitzem anticonceptius o que apostem per altres models familiars. Ens hi oposem fermament perquè creiem que la moral cristiana també és violència de gènere.

La classe política no en té prou amb recolzar polítiques neoliberals que condueixen a situacions com l'actual context de crisi socioeconòmica i amb bombardejar les classes populars amb retallades socials i reformes laborals que només obeeixen els interessos del capital i la burgesia. A més, dóna suport a la visita del Papa, màxim representant d'una ideologia que supura violència. I el 25 de novembre, com cada any, sortirà hipòcritament al carrer.

Jo no t'espero!

Roda de premsa de la campanya Jo no t'espero! **ALBERT GARCIA**

Amb motiu de la visita papal el pròxim 7 de novembre a la nostra ciutat, diverses associacions, col·lectius i individualitats s'han mobilitzat, impulsant la campanya Deixem-nos d'hòsties! Jo no t'espero! per mostrar el seu rebuig a la política del Vaticà i tot el que representa la figura del màxim mandatari i representant de l'església catòlica.

Albert Ricart Sanjuan
Barcelona

La visita del Papa Benet XVI està acompanyada de molta polèmica i rebuig per part de diversos col·lectius que veuen en aquest viatge l'escenificació de totes les injustícies i anacronismes que envolten la institució de l'església catòlica. Trobem com s'han unit col·lectius feministes, col·lectius en defensa dels drets dels homosexuals, lesbianes i transsexuals, moviments en favor d'un estat laic, veïns i veïnes que veuen com en l'actual context aquesta visita esta fora de lloc, altres grups que s'han unit a la campa-nya son associacions d'esquerres que veuen en la figura del papa l'autoritarisme i en aquest viatge la relació que encara hi ha entre l'estat espanyol i l'església catòlica.

PROTESTES DES DEL FEMINISME

Les dones feministes de Catalunya no reconeixen l'autoritat moral, ni política del sr. Ratzinger. Denuncien que l'estat del Vaticà no ha signat la convenció dels drets humans i s'ha manifestat reiteradament en contra de les dones. L'estructura eclesiàstica és masclista i patriarcal des dels seus inicis. Ha perseguit els grups de dones que des de dins i fora de l'església lluiten per una igualtat de drets, i com exemple han comparat el sacerdoci femení amb la pedofília.

El papa i tot el que representa s'ha atorgat la facultat de decidir sobre el cos de les dones, sobre els drets sexuals i reproductius. Intentant impedir els acords de la Plataforma d'Acció de la Conferència mundial de Beijing de 1995 i la conferència del Caire de 1984 sobre el reconeixement dels drets sexuals de les dones. Reconeixent la sexualitat únicament com un mitjà de reproducció de l'espècie, concepcions contràries a l'avortament lliure i gratuït i al dret de les lesbianes, homosexuals i transsexuals.

Denuncien la hipocresia pel que fa a la defensa que fa del dret a la vida, quan rebutja la investigació per a certes malalties que en podrien salvar moltes. Quan visita determinats països afectats fortament per la SIDA i penalitza l'ús del preservatiu. No es manifesta en contra de la pena de mort, i nega una mort digna rebutjant l'eutanàsia.

Protesten per la hipocresia i passivitat davant dels casos d'abusos sexuals dins la comunitat eclesiàstica, que es tracten com a casos puntuals. Des del feminisme es demana que es jutgin aquests delictes.

Denuncien el finançament amb diners públics (nostres) de l'església i d'aquest viatge en un context de crisi econòmica com el que estem vivint. Reclamen un estat realment laic que trenqui amb el concordat entre estat espanyol i el Vaticà.

CRÍTIQUES DES DE LA FAVB

Des del respecte a les diferents confessions religioses la FAVB, considera que una societat democràtica s'ha de basar en la aconfessionalitat i en la laïcitat.

Segons la federació la visita del papa no es una visita d'un cap d'estat qualsevol, representa una ideologia que vulnera el dret de les persones a decidir sobre el seu propi cos i amb una manca d'autocrítica davant els casos d'abusos sexuals dins la institució de l'església.

Creuen que els set-cents mil euros que costarà aquesta visita està lluny de l'època d'austeritat que hauria de regnar en el context de crisi actual. També protesten per les molèsties que ocasionarà aquesta visita a la ciutadania, degut a les mesures de seguretat que aquesta visita comporta.

CAMPANYES A INTERNET

Des de la xarxa s'han engegat diferents campanyes. Una d'elles amb el nom "Pásale factura al Papa" de l' Observatori per la laïcitat, on a través de la seva web podem notificar, a través del seu nunci a Espanya, la factura del seu viatge.

Més informació: www.laicismo.org

Actes de rebuig

- **Presentació de la campanya "Deixem-nos d'hòsties, Jo no t'espero!".** Dimecres 3 de novembre a les 12 hores a la Universitat de Barcelona.
- **Concentració "Jo no t'espero".** Dijous 4 de novembre a les 19 hores a plaça Sant Jaume.
- **Concentració contra la visita papal.** Dissabte 6 de novembre a les 15 hores a la Plaça de la Catedral.
- **Petons antipapals.** Diumenge 7 de novembre a les 10 hores a la plaça de la Catedral.
- **Manifestació.** Diumenge 7 de novembre a les 11 hores a la plaça Universitat.

Organitza't contra el frau hipotecari i els desnonaments

A la problemàtica crònica de la dificultat d'accedir a un habitatge digne, ara hem de sumar els efectes de la crisi, que fan aquesta situació més devastadora. Des de la Plataforma d'Afectats per les Hipoteques, es vol assessorar i ajudar a aquelles persones que es troben en situacions d'indefensió davant desnonaments i fraus hipotecaris.

Plataforma d'Afectats per la Hipoteca

Al problema històric de l'estat espanyol de greu dificultat per amplis sectors de la població per accedir a un habitatge, ara amb la crisi es suma la problemàtica –emergent i dramàtica- de la pèrdua d'habitatge per motius econòmics. Del 2007 al 2009 els desnonaments a la ciutat s'han doblat (arribant a 4.866 el 2009), i més concretament, el fenomen dels desallotjaments fruit de les execucions hipotecàries genera una autèntica emergència habitacional: des de 2007 fins el segon trimestre de 2010, hi ha hagut al voltant de 220.000 execucions a tot l'estat, i Catalunya té el trist honor d'encapçalar el rànking amb més de 44.000 en el mateix període. Més de la meitat (26.410) de les execucions es produeixen a Barcelona.

CONSEQÜÈNCIES PELS AFECTATS

Si aquestes dades ja dibuixen un panorama prou complicat, encara ho és més quan aprofundim en la problemàtica. D'una banda, les persones afectades per aquests desnonaments són aquells sectors socials més castigats per la crisi: les persones que han perdut la feina, especialment les persones aturades de llarga duració, i entre aquestes, els col·lectius tradicionalment més vulnerables, com són les persones migrants o les famílies monoparentals. D'una altra banda, a la pèrdua de feina i la conseqüent pèrdua d'habitatge es suma una conseqüència del tot inesperada i de greus efectes: l'actual procediment d'execució hipotecària (a diferència del que passa a altres països europeus o als EEUU) preveu que en cas d'impagament l'habitatge vagi a subhasta. Si aquesta queda deserta (i succeeix en més del 90% dels casos) el creditor – l'entitat financera – es pot adjudicar l'habitatge pel 50% del valor de taxació i seguir reclamant la resta del deute pendent, més interessos i costes judicials, a la persona executada durant la resta de la seva vida. Així, a la pèrdua de feina i habitatge, es suma un deute irrecuperable que suposa l'embargament de les nòmines i de qualsevol cosa al seu nom. Per tant, una condemna a l'exclusió social de per vida, per molt que es treballi, i que per tant està empenyent a milers de famílies a l'economia submergida per tal de sobreviure.

ADMINISTRACIÓ IMMÒBIL

Cal remarcar que ni la mateixa administració havia previst aquesta onada de "nous exclosos socials" i ara es veu desbordada. En part, per la manca de recursos, però sobretot perquè els efectes d'aquesta devastadora legislació hipotecària vigent es concreten en l'àmbit local, i en canvi la competència legislativa és estatal, cosa que dificulta enormement el marge d'actuació dels governs locals. Serveis socials i oficines d'habitatge es veuen inundats per casos als que no poden atendre. I és que totes les administracions es neguen a fer la única cosa que resoldria la problemàtica: obligar als bancs a assumir la seva (gran) part de responsabilitat en la crisi actual, modificant l'actual llei injusta, regulant el mercat financer per impedir més abusos i reconvertint el parc de pisos hipotecats en un parc de lloguer social. Però per fer això l'administració hauria de ser sobirana, cosa que ara no és: la seva pròpia economia, al igual que la dels partits polítics, està en mans de les entitats financeres.

INICIATIVES DE RESPOSTA

Si tenim en compte el que acabem d'exposar -les milers de persones afectades i la manca de respostes per part de l'administració- és fàcil comprendre que en els darrers temps s'hagin generat iniciatives d'auto organització de la gent afectada per visibilitzar i denunciar la situació, alhora que reclamar solucions, com la PAH que en un any i mig, i sense cap mena d'infraestructura ni subvenció, ja té a més de 1.100 famílies inscrites.

Així, la PAH en poc temps està donant suport a centenars de persones, a través de l'assessorament, les accions de denúncia, la interlocució amb l'administració i la creació d'espais de suport mutu, sense tenir cap recurs per fer-ho, excepte el treball voluntari dels seus participants, l'assessorament jurídic de l'Observatori DESC, i les diferents entitats que han deixat el seu local per a les reunions.

Paral·lelament a la tasca d'incidència per aconseguir regular la "dació en pagament" (la llei que permetria que amb l'entrega de l'habitatge quedés liquidat el deute), la PAH ha vist la necessitat de donar resposta a les urgències de la gent afectada. I entre aquestes, la prioritat és aturar els desnonaments que estan deixant milers de famílies al carrer, alhora que bancs i caixes segueixen acumulant beneficis i pisos buits. Els desallotjaments per causes econòmique no només atempten contra les necessitats més elementals de la població en un context de crisi, sinó que a més incompleixen amb la legalitat del propi estat. Davant de la vulneració sistemàtica dels nostres drets, la PAH ha decidit passar a l'acció i començar a organitzar una xarxa catalana per aturar els desnonaments.

Més informació:
3w.afectadosporlahipoteca.com

Pancarta en protesta contra les hipotèques. **AFECTADOSPORLAHIPOTECA.COM**

LA BORDETA MON AMOUR

No ens aturaran!

Comissió de Veïns de la Bordeta

... Van venir pels comunistes, i no vaig protestar, doncs jo no era comunista... Van venir pels jueus però jo no vaig fer res, doncs no sóc jueu... Van venir pels gitanos però no vaig fer res, doncs no sóc gitano... Ara vénen a per nosaltres i ja no quedava ningú per protestar.

Aquest poema popularitzat per Bertoldt Brecht es va escriure a l'Alemanya nazi, però és aplicable al que està passant al barri i al país.

Vam veure com per festa major es perseguia un brindis que fa anys que es fa, i continuador dels homenatges que fa més de cent anys diverses cooperatives del barri ja feien per festes majors als presos. Som criminals per homenatjar als que han perdut la llibertat en la lluita contra el poder.

Però després hem vist la persecució dels piquets d'extensió de la vaga del 29 de setembre, per la policia i pels diaris i televisions controlats pels poders econòmics. Quan el piquet és l'única arma dels treballadors enfront de la bateria d'amenaces diverses i descomptes de la patronal.

Vam veure com el poder, i la policia, aprofitaven i donaven corda a petits incidents fins a convertir-los gairebé en una nova Setmana Tràgica a la ciutat. Som criminals per fer vaga i per intentar defensar les nostres condicions laborals.

I s'han criminalitzat els webs dels moviments socials per part de l'Ajuntament, com a incitadors, diuen, de la violència en un nou intent de controlar i perseguir qualsevol que pensi diferent.

Nosaltres d'aquí uns 200 dies assaltarem les parets de Can Batlló, a la Bordeta, i ocuparem les naus, després de més de 13 anys d'espera i davant la connivència d'especuladors i polítics. Potser llavors ens enviaran la policia, ens detindran, ens apallissaran i ens titllaran d'antisistema i de violents.

Cultura

Correllengua a Sants

El dinar va aplegar desenes de persones al passieig Sant Antoni. **ALBERT GARCIA**

Octubre és sinònim de Correllengua als barris de Sants, Hostafrancs i la Bordeta. Com sempre, la comissió organitzadora va dur a terme moltes activitats per a totes les edats durant tota la jornada del dissabte. Perquè la llengua catalana s'ha de cuidar i potenciar des de tots els àmbits.

Redacció
Sants

La dotzena edició del Correllengua d'enguany es va voler dedicar al 25è aniversari de la mort del poeta i escriptor Salvador Espriu, un dels grans de les lletres catalanes. Com cada any, la comissió que organitza l'esdeveniment va ocupar la plaça de Sants i part del passeig Sant Antoni per oferir al barri tota una sèrie d'activitats com la mostra d'entitats del barri, un espectacle de titelles o la instal·lació del rocòdrom, on molts nins i nines es van atrevir a pujar.

Al migdia, a càrrec del restaurant Terra d'Escudella, es va dur a terme el tradicional dinar.

L'horabaixa es va poder gaudir dels correfocs de la colla de diables de Barrufet i, posteriorment, dels Diables de Sants. Per cloure la jornada es va dur a terme un concert amb Cesk Freixas, Titot i David Rosell a la mateixa plaça de Sants.

Presentacions editorials

Irene Jaume Gambín
Sants

Aquest mes de novembre és el torn de les presentacions editorials al barri. Per una banda, la revista La lluna en un cove i l'editorial El toll faran una presentació al Casal Independentista de Sants Jaume Compte el 26 de novembre. Aquesta editorial, d'origen valencià, no està sotmesa als interessos empresarials, fet que dóna un marge de llibertat que no tenen la gran majoria d'editorials establertes en el sector.

També aquest mes, el dia 2, la Ciutat Invisible ha presentat *Que pagui Pujol*, el primer llibre de la recentment creada editorial amb el mateix nom que la cooperativa del barri. La presentació s'ha fet a l'Espai Obert.

Homenatge a Luis Luchi

El16 d'octubre en el Casal d'Hostafrancs es va realitzar un homenatge a Luis Luchi, poeta argentí que des de 1976 va estar exiliat a Barcelona.

Gastón Córdoba
Hostafrancs

L'acte, que tenia per motiu commemorar el desè aniversari de la seva mort, va suposar un recorregut biogràfic en el qual la música, la imatge, la performance i la poesia (de vegades en la veu del propi Luchi), es van donar cita per recordar a l'autor de *¡Gracias, Gutenberg!* (1980) i *Misbiadura en las dos ciudades* (1993).

Durant l'homenatge, que va iniciar-se amb una cançó en yiddish —els seus pares eren immigrants jueus ucraïnesos—, es van escoltar, entre d'altres, els poemes "Casa con padre y madre", "Violetas", "Diferencia entre tocar la armónica y comer una naranja", "Los nombres y el amor" i el tango "A Luis Luchi" que li va dedicar Eduardo Rovira, amic seu i compositor .

A la sortida de la sala —plena, cal dir-ho— es podien adquirir el llibre *Espérenme que volveré* i un CD recopilatori, editats amb motiu de l'homenatge, amb il·lustracions, prosa inèdita i poesia d'aquest anarquista irònic, lluitador i solidari que alguna vegada va dir: "Un no busca la glòria, sinó que et deixin seguir escrivint i que ningú et foti". Que així sigui!

Una cursa de barri, popular i per a tothom

Agus Giralt
Sants

Imatge del Cros Popular de l'any passat al seu inici. **MARINA GIANNOTTI**

Com és tradicional, el diumenge 31 d'octubre es va celebrar el Cros Popular. Grans i no tan grans poden gaudir cada any d'aquesta cita tan típica del barri.

El Cros Popular de Sants va celebrar-se amb un gran èxit de participació que va fer que una setmana abans de la cursa ja s'hagués de tancar la inscripció per haver arribat al límit de 1.500 corredors que havia establert el Club Camins Esportius de Sants, els organitzadors de l'event. La cursa també va comptar amb dues curses per als més joves i, per tercer any consecutiu, va incloure una cursa adaptada per a persones amb discapacitats psíquiques, pionera a la nostra ciutat i tot un precedent per a d'altres iniciatives similars.

Cooperes o competeixes?

Un mapa per al viatge cooperatiu

Projecte Barri Cooperatiu

Avui us volem presentar la darrera eina que hem disse-nyat per a difondre el cooperativisme. Es tracta d'un mapa conceptual d'una cooperativa.

La cooperativa és una bona eina per a crear col·lectivament una economia basada en les persones i no en el capital. Té la finalitat de satisfer les necessitats dels qui la composen –siguin de tipus laboral, social o cultural–, i posa en pràctica els valors cooperatius del respecte mutu, la solidaritat, la responsabilitat i el treball col·lectiu, entre d'altres.

L'impuls cooperativista prové del desig de realització personal i de les idees pròpies conjuntament amb els altres mitjançant l'autoorganització del treball i de l'activitat. L'autogestió dels ritmes i els temps, de les necessitats personals, de la presa de decisions i l'autoregulació de les relacions internes fan que la cooperativa possibiliti l'aprenentatge i el creixement personal i col·lectiu.

La cooperativa no té com a finalitat el lucre de l'empresa capitalista, sinó la dignitat i la satisfacció dels qui la constitueixen, així com la sostenibilitat econòmica, social i mediambiental del projecte. Qualsevol activitat econòmica pot ser cooperativitzada: la producció, la distribució o la comercialització de productes i serveis; el consum o l'estalvi... tot és susceptible de ser autogestionat!

En el mapa hi expliquem, a banda dels motius per a crear una cooperativa, quins tipus de cooperatives existeixen, com funcionen, i com es posen en marxa. A més, hi ha una sèrie de recursos virtuals per a recolzar els projectes. Finalment, i a nivell gràfic, expliquem que el cor de la cooperativa es troba en l'autoorganització de l'activitat econòmica i l'autogestió del treball, i que té tres elements imprescindibles per a realitzar-se: el control democràtic, la propietat col·lectiva, i el repartiment equitatiu. Amb aquest viatge cooperatiu, possibilitarem l'aprenentatge personal i social i la intercooperació, i podrem fomentar la construcció d'una economia social i solidària des de l'arrelament al territori.

Més informació:
www.sants.coop
santscooperatiu@gmail.com

Arreu

QUÈ ESTÀ PASSANT ALS PAÏSOS CATALANS?
En aquest apartat volem apropar-nos a la realitat del nostre país, des de Salses a Guardamar i des de Fraga a Maó. Des de LA BURXA volem contribuir a la coneixença del nostre passat immediat, de les problemàtiques actuals, tant socials com ecològiques i econòmiques, i dels moviments populars que ens fan avançar.

Crítica i canvi social a Molins de Rei

Els dies 9, 10, 11 i 12 d'octubre, els casals de joves van organitzar la 5a trobada en què van participar unes 200 persones, membres de 13 Casals diferents, així com altra gent jove convidada d'entitats amigues o del territori.

Casals de Joves de Catalunya
Molins de Rei

La Trobada de Joves és l'espai on cada Casal aporta la seva experiència i coneixement a la resta per a poder desenvolupar xerrades, tallers, formacions i expressions culturals molt diverses. És l'espai, també, on es fa visible la capacitat dels Casals d'esdevenir eines transformadores del seu entorn i capaces de construir espais més col·laboratius, més tolerants i més igualitaris que els que habitualment trobem.

Perquè justament Casals de Joves de Catalunya, com a federació, es defineix com una agrupació d'associacions juvenils que fomenten la participació dels i les joves, des de la pròpia organització i sota els principis d'autogestió, democràcia, laïcitat i transformació social.

Així, el sentit de la federació respon a la voluntat de treballar conjuntament amb la idea que la xarxa d'inèrcies ens permeti a tots els Casals optimitzar recursos, ser més capaços d'incidir en les temàtiques que ens afecten com a col·lectiu i intercanviar experiències. És des d'aquesta perspectiva, per tant, que la Trobada esdevé un espai idoni on expressar aquest sentit i voluntat.

Tanmateix, més enllà d'una expressió conjunta en el sí de la federació, el valor dels Casals recau especialment en la seva feina diària a partir de la qual es mostra el seu compromís amb la transformació de la societat. Els Casals pretenen aglutinar les inquietuds dels i les joves que, conjuntament, es mobilitzen per a trobar un espai comú d'intercanvi d'experiències i un projecte que els permeti realitzar-se com a persones en totes les seves vessants (intel·lectual, expressiva, lúdica, etc.), així com promoure la participació juvenil, entesa aquesta, com la fórmula indispensable per aconseguir un veritable canvi social popular.

CINQUENA TROBADA A MOLINS

La trobada va començar amb una cercavila, on cada Casal va empolainar-se per l'ocasió i va expressar aquella reivindicació local que li fos pròpia. Reivindicacions relacionades amb la rigidesa dels espais municipals, amb la manca d'equipaments per a associacions, amb la manca de reconeixement social, amb la creixent normativitació dels usos de l'espai públic, amb la deshumanització de les relacions veïnals o amb la desacreditació de la societat civil organitzada. Reivindicacions, també, que van ser expressades, de manera més genèrica, amb la lectura d'un manifest per part de Piketón Dulzón (duo humorístic creat pel CJ Lokal i el CJ Xiroc), que reclamava una consideració més digna de la joventut, davant un tracte de segona i davant un sistema de valors que se li associen que, pels Casals, no són altra cosa que la conseqüència d'un món basat en el consum, l'individualisme i la llei del més fort.

Després de la cercavila van començar els tallers de graffiti, coctails, malabars, equilibris i verdusex, els quals van ser realitzats per casalers i casaleres de les diferents entitats i van permetre que la gent es conegués en les distàncies curtes, ja que estaven pensats per unes vint persones cada un d'ells.

Logotip de la candidatura. **ARXIU**

La nit va ser del Sonat, el projecte del circuit de música dels Casals i va possibilitar que alguns grups vinculats a les entitats poguessin mostrar les seves dots musicals. Van ser presents els grups Asterix in Jamaica, Jekyll Shade i Reclam.

XERRADES I TEMES DIVERSOS

Diumenge va ser el dia de les xerrades en les quals hi van intervenir col·lectius i persones molt interessants que van poder explicar de primera mà les seves propostes. Persones com Miren Etxezarreta (catedràtica d'Economia Aplicada i actualment coordinadora del Seminari d'Economia Crítica Taifa), Enric Duran (reconegut activista social implicat en diverses campanyes contra l'Europa del capital i actualment responsable del butlletí moviments.cat) i Manuel Delgado (antropòleg i professor de la Universitat de Barcelona especialitzat els darrers anys en l'anàlisi de l'espai públic i fortament crític amb el model urbanístic barceloní) van posar sobre la taula posicionaments crítics sobre el sistema capitalista i l'espai públic, que van facilitar el debat posterior i, com no, van incentivar les ganes dels Casals a ser més explícits i valents en el seus posicionaments.

També es va poder comptar amb col·laboracions com Làgrimas Saharawis per explicar el conflicte del Sàhara o la col·laboració de la pròpia comissió de Casals Degenerades (que és el grup impulsor del projecte de gènere als Casals), per a la dinamització d'un debat sobre els conflictes generats pel sistema de sexe-gènere actual.

Al vespre es va dur a terme el correfoc, on hi van participar diferents colles que eren vinculades o integrades als Casals de la federació.

MÚSICA I ART

Per acabar el dia, va ser el torn de la vessant artística dels Casals (que no és poca) i el públic va gaudir d'una Operación Triunfo versionada a l'estil de La Banda (grup de clown). A la simulació del concurs televisiu van haver-hi les mostres de la màgia de Popi, els curtmetratges d'Algo Diferentes i Obriu Pas, el lipdub del Lokal, l'actuació de Pikentón Dulzón i els esquetxos humorístics de La Mola.

A continuació, les projeccions de Barbetrónica paral·lelament al drum'n'bass de Toolbis-tek van tancar la jornada artística.

El dilluns es dugueren a terme els tornejos esportius i l'escalada, als quals els va seguir el correbars i el tancament de la Trobada amb els concerts de La Principal del Funk, At-versaris i Los Barrankillos, que van comptar amb un volum considerable de públic d'arreu.

Dimarts 12 tothom va tornar cap als seus barris i municipis per seguir treballant en l'activisme local. Això sí, després de la Trobada, amb la certesa que els Casals, plegats, sumen, optimitzen recursos, tenen més força i esdevenen un col·lectiu que, tot i ser heterogeni, comparteix el desig de canviar el món.

Educació dins de barracons...

El CEIP Mediterrània, a la Barceloneta, comença un nou curs amb l'escola instal·lada en barracons. I ja en van tres amb la mateixa situació.

... i embolicant amb l'educació

José Ramón Bauzá, president del PP balear, ha assegurat que si guanya les eleccions derogarà el Decret de mínims del català dels centres educatius.

SOLIDARITAT

11 expedients més a la UAB

Sembla que la UAB torna a tenir per objectiu moviment estudiantil i de nou torna a imputar i a expedientar estudiants. Aquesta vegada han estat onze les estudiants que han rebut la carta certificada que explica que se'ls considera «participants directes» dels fets del dia 5 de març i que per aquest motiu se'ls obre un expedient sancionador. La carta també diu que la UAB ha demanat explícitament a la fiscalia que s'obri una causa contra les estudiants. Però... què va passar el 5 de març? Aquell dia, la portaveu del partit espanyolista UpyD, Rosa Díez, tenia prevista una xerrada a la UAB, davant aquest fet, més d'un centenar d'estudiants es van dirigir cap a l'aula on s'havia de realitzar per tal de mostrar el seu rebuig a l'acte. La portaveu d'UpyD va haver de marxar de l'aula, però sense abandonar la seva actitud provocadora, va realitzar la xerrada en una altra aula amb els serveis de seguretat de la UAB a la porta. Quan va acabar va sortir de la UAB entre una pluja de papers, crits i empentes.

Sants-Monjuïc Decideix

Barcelona Decideix farà les funcions d'administració electoral en la consulta sobre la independència. Això vol dir que haurà de distribuir a 72.000 llars la tramesa del quit electoral. Per a fer tot això necessitarem voluntaris i finançament. La plataforma està buscant, a més, entitats i associacions que vulguin signar el manifest de suport a la iniciativa popular per tal de sumar esforços de cara a la cnsulta que es durà a terme l'any que ve. A Sants-Montjuïc decideix esperem que cada vegada siguin més les entitats i persones a títol individual que se sumin a aquesta iniciativa per tal que la població digui la seva sobre la independència de Catalunya.

Ja som 698 voluntaris. Tu també pots ser voluntari.

Més informació a http:// santsmontjuicdecideix.cat

POTS COL·LABORAR ECONÒMICAMENT AL COMPTE: 2100 3291 94 2200196128

Novembre de 2010

la Burxa

LA BURXA és una revista editada per un equip de redacció que es troba cada dimarts al vespre al CSA Can Vies
(c. Jocs Florals, 42)

Periodicitat: mensual

Telèfon de contacte: 93 422 16 13
Adreça electrònica: laburxa@barrisants.org
Plana web: www.barrisants.org/laburxa

LA BURXA no es fa responsable dels articles d'opinió.

En aquesta Burxa hi han col·laborat:

Pau Canela Barrull, Laia Sánchez Amat, Carme Roselló, Ester Rams, Albert Ricart Sanjuan, Agus Giralt, Irene Jaume Gambín, Martí Gutiérrez Farré, Àngel Bravo Almirall, Andreu Rosés, Miquel Darnés, David Vázquez, Núria May Masnou, Bernat Costa, Anna Farré, Jordi Soler, Sergi M. Huete, Ivet Eroles, Mercè Esteban, Gemma, Assemblea de Can Vies, Sants-Montjuïc Decideix, Sants Barri Cooperatiu, Albert Garcia, L'Escletxa, Miki, Karles Sànchez, Àlex Tisminetzky, Carles Baigés, Núria Gurina Puig, Elba Mansilla, Casal Independentista de Sants, Plataforma d'Afectats per la Hipoteca, Comissió de Veïns de la Bordeta, Gastón Córdoba, Marina Gianotti i Casal de Joves de Catalunya.

MIQUEL FUSTER:

«Sants és l'escenari on vaig passar els anys més feliços de la meva vida»

Miquel Fuster posa per LA BURXA. **DAVID VÁZQUEZ**

Anomenem resiliència a la capacitat d'un subjecte per superar un contratemps. La història del santsenc Miquel Fuster és tot un exemple de lluita davant l'adversitat. Publica *Miguel, 15 años en la calle* (Editorial Glénat), una novel·la gràfica autobiogràfica que il·lustra la vida al carrer d'aquest dibuixant que, amb la seva obra, posa cares a una realitat sovint invisible.

David Vázquez
Sants

***15 años en la calle* és una història, crua com el seu propi títol indica. Quan vas decidir fer el llibre?**
A la Fundació Arrels em van suggerir fer un blog per explicar les meves experiències al carrer. La gent va omençar a fer comentaris i em vaig adonar que hi havia un absolut desconeixement del món de la indigència.

Paral·lelament, la gent del còmic va començar a entrar al blog i també em van animar a fer-ho. Jo, en principi, no ho tenia clar perquè recordar els anys que vaig viure al carrer no em feia gràcia d'entrada. Quan vaig tenir el llibre vaig anar a Glénat i el van publicar. Ells van ser els primers que es van posar en contacte amb mi.

Estem vacunats o a qualsevol li pot passar el fet de quedar-se al carrer?
Això li pot passar al menys pensat. No pots pensar que per la trajectòria d'algú amb estudis, família, feina i alegre no s'hi pugui trobar. Al carrer hi trobes de tot, gent que han estat exemplars, que o bé per un revés emocional o bé per qüestions de feina s'han trobat en aquesta situació. Molta gent pot pensar «t'ho has buscat», però realment no és així, perquè hi ha de tot.

> «Quedar-se al carrer li pot passar a qui menys s'ho esperi»

Com surts tu d'aquesta situació?
Després de quinze anys d'estar en contacte amb tot tipus d'assistents socials i d'estar a molts llocs intentant desintoxicar-me de l'alcohol, torno a Sants. Els voluntaris d'Arrels em visitaven i em van permetre fer la desintoxicació d'una manera diferent. Per exemple, en comptes de fer cursets, vaig poder estar pintant i dibuixant a la meva nova habitació.

Quina ha estat la resposta vers el llibre?
M'ha sorprès, la reposta ha estat positiva i ha arribat a la gent. Molts mitjans de comunicació s'hi han bolcat i la veritat és que s'ha fet molt de ressò. El fet que ho expliqui algú que ho ha viscut és més terrible. Poden haver persones que pensin que la gent que es troba al carrer simplement són uns ganduls, quan en realitat hi ha qui s'està morint i patint de manera desesperada.

> «Pot haver-hi persones que pensen que són uns ganduls; però en realitat hi ha qui s'està morint»

Creus que es pren consciència real del problema?
Almenys s'informa i es tenen unes dades de primera mà que es poden constatar. Després depèn de la voluntat cadascú.

La teva trajectòria t'ha fet canviar la manera de dibuixar?
Jo dibuixava còmic romànic, amb línia clara, però després d'aquesta experiència, sense voler, vaig començar a canviar i veia que els dibuixos cada vegada s'embolicaven més, producte del patiment i de l'angoixa patida. El dibuix actual és producte d'aquest patiment i d'aquesta sensació d'haver estat amagat.

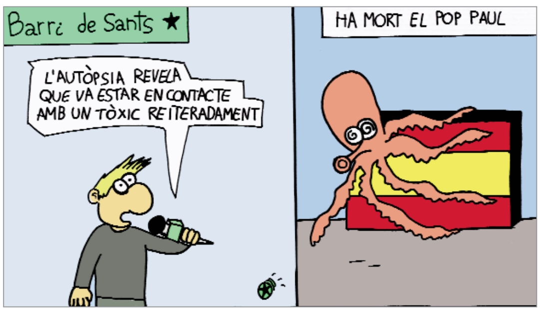
El darrer capítol del teu llibre et situa en ple cor de Sants...
Jo em vaig criar a Sants i quan ja estava molt fotut vaig tornar per tal de refugiar-m'hi. Almenys em trobava més protegit i abrigat, és l'escenari on vaig passar els anys més feliços de la meva vida. Vaig tornar perquè ja ho havia perdut tot. Al mateix temps va ser com una mena d'orgull. Ja no m'amagava de ser indigent.

Aquest serà un llibre puntual o hi hauran noves edicions?
Ja estic treballant amb el segon àlbum per treure'l l'any vinent, tot coincidint amb el Saló del Còmic. És important marcar-se reptes i dates.

> «El meu dibuix actual és producte del patiment»

Aprofitant la primícia, ens informem que el saló del Còmic de Barcelona 2011 ja té data, almenys provisional. Se celebrarà del 26 al 29 de maig del 2011 a la Fira de Barcelona. Estarem pendents dels nous reptes de Miquel Fuster, doncs, però abans gaudirem (i patirem) de valent amb els seus *15 años en la calle*.

Vinyeta

Agenda

[DIMECRES 3 de novembre]
19.00 | Consell de barri la Bordeta [Lloc: Sala Nova Sant Medir, c/Constitució 17]

19.30 | Assemblea de constitució de la Plataforma Veïnal de suport al CSA Can Vies [Lloc: Centre Social de Sants, organitza: Assemblea del CSA Can Vies i Assemblea de Barri de Sants]

[DIJOUS 4 de Novembre]
ANIVERSARI DE CASTELLERS:
20.00 | Roda de premsa Sants-Montjuïc Decideix [Lloc: Cotxeres de Sants, organitza: Sants Montjuïc-Decideix]

[DISSABTE 6 de novembre]
tot el dia | 10è aniversari de l'Escletxa [Lloc: Centre Social de Sants, organitza: L'Escletxa. Atenció i prevenció de les violències de gènere]

[DIVENDRES 12 de novembre]
19.00 | Xerrada-debat: "La reforma laboral i la retallada de les pensions" [Lloc: Centre Social de Sants, organitza: Punt d'Informació Laboral i Comitè contra les Retallades Socials de Sants]

[DISSABTE 13 de novembre]
17.45 | Acció Solidària: 7a Trobada de Viure-Conviure-Compartir [Lloc: Cotxeres de Sants, organitza: Grup d'Opinió Àmfora]

[DISSABTE 27 de novembre]
10.00 | Taller intensiu de Clown [Lloc: CSA Can Vies, organitza: Universitat Lliure de Sants]

DIVENDRES DE FARÀNDULA
[DIVENDRES 12 de novembre]
9.00 | Sobrino del Diablo i Dr. Fargoo [Lloc: Casinet d'Hostafrancs]

VOLS SEGUIR ELS BORINOTS?
No et perdis les actuacions dels castellers de Sants del mes de novembre a Mataró, Sant Cugat i molts més.
[Més informació a www.borinots.cat]